

Sygn. akt: III U 1578/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2015 r. w O.

sprawy z odwołania G. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania G. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 29.08.2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje G. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.08.2013r. do dnia 31.07.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.08.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił G. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

G. Ż. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 02.08.2013r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Przy czym po przeprowadzeniu postępowania dowodowego pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 21.09.2011r. organ rentowy przyznał G. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo to przedłużano G. Ż. do dnia 31.07.2013r.

W dniu 01.08.2013r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na kolejny okres. Orzeczeniem z dnia 26.06.2013r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że G. Ż. jest częściowo niezdolna do pracy do dnia 31.12.2016r. Na skutek zgłoszenia przez Z-cę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zarzutu wadliwości, jej stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 02.08.2013r. orzekła, że G. Ż. nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania G. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) – prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art.12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania G. Ż. zależna była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu pulmonologii, neurologii i kardiologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z G. Ż., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli neurolog M. B. oraz kardiolog K. S. rozpoznali u niej: nadciśnienie tętnicze, cukrzycę insulinozależną z objawami neuropatii cukrzycowej, otyłość i astmę oskrzelową – do oceny przez biegłego pulmonologa.

Biegli ocenili, że występujące u odwołującej się schorzenia kardiologiczno-neurologiczne oraz stopień ich zaawansowania nie czynią odwołującej osobą niezdolną do pracy (k.15-16).

Także biegły pulmonolog nie stwierdził u G. Ż. niezdolności do pracy (k.37-40).

Z uwagi na zastrzeżenia wniesione przez odwołującą do opinii oraz złożoną przez nią dodatkową dokumentację lekarską – Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych lekarzy z zakresu kardiologii, neurologii, laryngologii i diabetologii.

Po przeprowadzeniu wywiadu z G. Ż., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli neurolog R. Z., kardiolog B. G., diabetolog E. P. oraz otolaryngolog A. S. rozpoznali u niej: cukrzycę typu 2, przewlekłą chorobę wieńcową, otyłość, przewlekły zespół bólowy w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa na tle zmian zwyrodnieniowych i przewlekłe zapalenie błony śluzowej gardła i krtani.

Biegli ocenili, że występujące u odwołującej się schorzenia oraz stopień ich zaawansowania stanowią podstawę do stwierdzenia, iż odwołująca jest nadal częściowo okresowo niezdolna do pracy na 2 lata.

W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że nadciśnienie tętnicze jest niewyrównane z wysokimi wartościami, z obniżoną tolerancją wysiłku w teście wysiłkowym do 4,6MET i powoduje nadal częściową niezdolność do pracy. Pozostałe schorzenia nie czynią odwołującej osobą niezdolną do pracy (k.71-72).

ZUS w piśmie z dnia 16.02.2015r. oświadczył, że nie wnosi uwag co do treści tej opinii (k.90). Natomiast na ostatniej rozprawie pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu. Pełnomocnik odwołującej wniósł zaś o przyznanie renty na rzecz odwołującej zgodnie z opinią biegłych.

Sąd, oceniając materiał dowodowy, miał na uwadze, że druga opinia została sporządzona na podstawie pełnej dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia odwołującej. Biegli dysponowali zatem dokumentacją, której nie posiadał pierwszy zespół biegłych, oceniających stan zdrowia odwołującej. G. Ź. złożyła bowiem do Sądu po wydaniu pierwszej opinii szereg dokumentów dotyczących swego stanu zdrowia, w szczególności dotyczących schorzenia serca (k.70). Pozwoliło to na pogłębioną analizę stanu zdrowia odwołującej. Z drugiej opinii wynika, że schorzenie kardiologiczne powoduje u odwołującej nadal częściową niezdolność do pracy. Odwołująca miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 2011r. do 31.07.2013r. Jej stan zdrowia nie uległ poprawie. Odwołująca pracowała w szpitalu jako salowa przez 18 lat, potem była sprzątaczką przez 7 lat, a następnie pracowała jako kucharz. Z wykształcenia jest wikliniarzem, ale nigdy nie wykonywała tego zawodu. Aktualnie odwołująca ma 54 lata. W ocenie Sądu z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że odwołująca nadal nie może wykonywać pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Zdaniem Sądu należało podzielić wywody i wnioski drugiej opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski tych biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie całości dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Opinia biegłych sądowych pierwszego składu okazała się niepełna z uwagi na brak pełnej dokumentacji medycznej. Opinia wydana przez drugi zespół biegłych opiera się już na pełnej dokumentacji medycznej, poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u G. Ź. dominujące schorzenia kardiologiczne, którego stopień i nasilenie nadal powoduje częściową niezdolność do pracy do dnia 31.07.2015r.

Przy rozstrzyganiu tej sprawy Sąd miał także na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122).

W niniejszej sprawie zostały sporządzone dwie opinie, które odmiennie oceniają stan zdrowia odwołującej. Jednakże odmienna ocena stanu zdrowia odwołującej wynika jedynie z faktu, że drugi zespół biegłych dysponował pełną dokumentacją lekarską. Wobec faktu, że żadna ze stron postępowania nie zakwestionowała wniosków płynących z drugiej opinii biegłych, Sąd także nie widział podstaw do dalszego prowadzenia postępowania i oparł się na drugiej opinii.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał G. Ź. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.08.2013r. do dnia 31.07.2015r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a w/w ustawy - Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie

odwołującej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy już na etapie postępowania przed ZUS-em. Z uwagi bowiem na poziom skomplikowania sprawy, do jej rozstrzygnięcia niezbędne były dwie opinie zespołów biegłych sądowych lekarzy.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 2 wyroku.